

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑ.

Τήν Παρασκευήν, 30^{ην} Ἰουνίου/13^{ην} Ἰουλίου 2012, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν πρὸς τιμὴν αὐτῶν Ἱερὰν Μονὴν εἰς τήν δυτικὴν ἀκτὴν τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς Τιβεριάδος.

Ὁ ναὸς τῆς Μονῆς ταύτης ἀνάγει τὴν πρώτην ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Ἀγίας Ἑλένης καὶ πιστεύεται ὅτι εἶναι ἐκτισμένος εἰς τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἡ τρίτη ἐμφάνισις τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀνάστασιν, συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην περικοπὴν, ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὸ δέκατον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον τῶν Κυριακῶν, ὅτε ἐκέλευσεν αὐτοὺς βαλεῖν τὰ δίκτυα εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ πλοίου καὶ ἐπίασαν πλῆθος ἰχθύων καὶ προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ λάβουν καὶ νὰ ἀριστήσουν ἐκ τοῦ ἰχθύος, ὃν εὗρον κείμενον ἐπὶ ἀνθρακιᾶς εἰς τὴν παραλίαν.

Εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον ναὸν προεξῆρξεν τῆς πανηγυρικῆς ἐορτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ὑπὸ τὸν ἡγούμενον τῆς Μητροπόλεως Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον καὶ συμμετεχόντων πολλῶν πιστῶν Ἀραβοφώνων τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ ρωσοφώνων μεταναστῶν.

Πρὸς τοὺς πιστοὺς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Τό φῶς τό ἐκ φωτός προέλαμψεν ἀχρόνως ἐν χρόνῳ σαρκικῶς τοῖς ἐν γῇ ἐπεφάνη καὶ κόσμον κατεφώτισεν δι' ὑμῶν παμακάριστοι, ὅθεν ἅπαντες ταῖς διδασκαίς ὑμῶν θείαις φωτιζόμενοι τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην τιμῶμεν Ἀπόστολοι»

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος, διότι ἐπέλαμψεν ἡ χάρις τῶν πρώτων ἀλιέων αὐτῆς καὶ νῦν ἀλιέων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα, τῶν ὁποίων τὴν Σύναξιν ἐορτάζομεν σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα ὁ Ἰησοῦς κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν. «Μετὰ ταῦτα ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνέρωσε δὲ οὕτως... Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν», (Ἰωάν. 21, 1-14)

Ἡ σημερινὴ ἐορτὴ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς χθεσινῆς ἐορτῆς τῶν πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν (Ματθ. 4,13). Ἡ ἐόρτιος μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐορτὴ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦτο διότι οἱ μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθησαν θεοῦ συνεργοί, ὡς λέγει ὁ σοφὸς Παῦλος (Α΄

Κόρ. 3, 9,) αλλά και ό θεμέλιος λίθος επί του όποιου ήνώθησαν διά του Ίησοϋ Χριστου έθνικοί, είδωλολάτραι και Ίουδαίοι είς μίαν Έκκλησίαν «έποικοδομηθέντες», ώς λέγει ό θεϊός Παϋλος, «έπί τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων και προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ίησοῦ Χριστοῦ», (Έφ. 2,20).

Έξ ἄλλου Αὐτός Οὗτος ό Ίησοϋς, κατά τήν μαρτυρίαν του Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ἐλάλησεν αὐτοῖς, τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ, λέγων: «Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν», (Ματθ. 28,18-20).

Έν προκειμένῳ ό Ἅγιος Ἰωάννης ό Δαμασκηνός λέγει ὑμνολογικῶς: «Ἐκκλησίας τοὺς πύργους, τῷ θεμελίῳ, τῆς πίστεως εὐσεβῶς ἡδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθείημεν», (Παρακλ. ἤχος γ' , Ὅρθρος Πέμπτης, ὥδῃ α').

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, οἱ Ἀπόστολοι εἶναι αὐτοί, οἱ ὅποιοι ἐφώτισαν τόν κόσμον μέ τό φῶς τό ἐκ φωτός, τό προεκλάμψαν ἀχρόνως ἐν χρόνῳ σαρκικῶς, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τό Πνεῦμα τῆς υἰοθεσίας, ὡς κηρύττει ό θεϊός Παϋλος «ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας», (Ρωμ. 18,15). Ἰδού τί λέγει καὶ ό ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας «υἰοθετήσας τοὺς μαθητάς Σου πρίν ό φύσει υἱός θέσει κληρονόμους ἔδειξες πατρικῆς κληρουχίας Ὑπεράγαθε καὶ συνεδρεύειν Σύ τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη ἡδόκησας» (Μηναῖον. Ἠδῇ ζ', Ὅρθρος).

Διερωτᾶται κανεῖς: Τίνι τρόπῳ ό Κύριος ἡμῶν Ίησοϋς Χριστός «ἔδειξεν τοὺς μαθητάς καὶ ἀποστόλους Αὐτοῦ θέσει κληρονόμους τῆς Πατρικῆς κληρουχίας»; Διά τῆς ἀποστολῆς τοῦ Παρακλήτου, τουτέστιν τοῦ θείου Πνεύματος τῆς Ἀληθείας. Αὐτό ἀκριβῶς τό θεῖον Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας εἶναι ἐκεῖνο τό ὅποιον διακρίνει τοὺς γνησίους φίλους τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τοὺς Ἀποστόλους, ἀπό τοὺς ψευδαποστόλους. Λέγομεν τοῦτον διότι τό ἐξ ἀλιέων ἀποστολικόν κήρυγμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἀπετέλεσε πάντοτε τό κριτήριον τοῦ θεολογικοῦ φρονήματος τῶν διαδόχων Ἀποστόλων καὶ ἐγκρίτων Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδού τί λέγει ό μέγας της Ἐκκλησίας πατήρ Ἅγιος Γρηγόριος ό θεολόγος: «Ταῦτα πεφιλοσόφηται πρός ὑμᾶς δογματικῶς, ἄλλ οὐκ ἀντιλογικῶς· ἀλιευτικῶς, ἄλλ οὐκ Ἀριστοτελικῶς».

Μέ ἄλλα λόγια οἱ Ἀπόστολοι ἐμυσταγωγήθησαν εἰς τό μυστήριον τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἐν τῷ ὑπερώῳ κατά τήν ἡμέραν τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς. Ἡ φωτεινή δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατέδειξεν αὐτοὺς διδασκάλους καὶ κήρυκας τῆς οἰκουμένης. Χαρακτηριστικόν τοῦ γεγονότος τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς εἶναι τό ὅτι οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἔλαβον τήν φωτιστικὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οὐσιωδῶς καὶ οὐχί κατ' ἐπίνοιαν φαντασιωδῶς, ὡς συμβαίνει τοῦτο μέ τοὺς συγχρόνους Πεντηκοστιανούς, τοὺς γνωστούς ὡς «ἀναγεννηθέντας». «Ὅλην τήν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε, σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τά ὑψηλά διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε».

Ναί, ἀγαπητοί μου, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι ἀξίως μακαρίζονται καὶ τοῦτο διότι ἐγένοντο μιμηταί λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως, Κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ. Αὐτό καταδείκνυται καὶ ἐκ τῆς τῶν Ἀποστόλων διδασκαλίας, τῆς ἀπευθυνομένης πρός τά μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας «εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε», ὑπενθυμίζει εἰς ὅλους ἡμᾶς, ἀγαπητοί μου

Χριστιανοί, ὁ Ἀπόστολος Πέτρος «ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ», (Α΄ Καθολ. Πέτρ. 2,21).

Πέτρε καὶ Παῦλε, τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα, Ἰάκωβε καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, πάνδημοι τῶν μαθητῶν δώδεκα, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες τὴν Παναγίαν Τριάδα φύσιν θεοῦ αἰδίον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλλάξευτοι ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς. Ἀμήν».

καὶ ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστὴς τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος περέθεσε τράπεζαν μετ' ἱχθύων τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης εἰς τὴν Πατριαρχικὴν συνοδείαν καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν ἐορταστῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder